

Tym razem motywem przewodnim mojego komentarza jest los.

Moim zdaniem, po to wkładamy w naukę tej gry tyle pracy, aby minimalizować jego wpływ. Im więcej go widać, tym chyba gorzej.

* * * * *

Rozdanie 1 - Dobry kontrakt 4 $\square$. N mógł się popisać lepszą obroną (komunikując się z partnerem po $\square$ dla przebitki w $\square$) ale to uratowałoby tylko 1 lewę.

[Na drugim stole](#) - NS bronili bardziej zdecydowanie i celnie podbijając kontrakt WE na 5 $\square$. Realizacja była bezpieczna i nie dała szans obłożenia tego kontraktu.

Rozdanie 2 - Wydaje się, że całkiem sensowny kontrakt WE, co potwierdziła celna, acz niezbyt wyszukana, obrona.

[Na drugim stole](#) - jednak WE zaliczyli koncertowo znajdując świetną końcówkę w $\square$.
7 imp

Rozdanie 3 - Z całą pewnością wejście N było nadzwyczaj agresywne (5 $\square$) i S nie bez powodu kontrował. Potem też czujnie odszedł w 4BA i ostatecznie 5 $\square$ okazało się bardzo dobrą obroną.

[Na drugim stole](#) - podobne motywy i ten sam kontrakt, ale już bez kontry. W kluczowym momencie E wychodząc w $\square$ postawił chyba na promocję $\square$ 10 u partnera (?), ale tym sposobem tylko wypuścił kontrakt.
11 imp

Rozdanie 4 - S po raz pierwszy w tym meczu postanowił posmakować ryzyka zamieniając forsujące 1 $\square$ na enigmatyczne 1 $\square$. Ponieważ zgromadził blisko połowę punktów z puli więc nic dziwnego, że licytacja na tym właśnie wygasła. Ale to nie był koniec.

Pierwsze pytanie: po co impasować $\square$, skoro trzeba oddać i tak lewę w tym kolorze?

Drugie pytanie: co daje wyrzucenie $\square$ A?

[Na drugim stole](#) - E próbował z lekka pokrzyżować przeciwnikom szyki, ale nic to nie dało i NS szczęśliwie wylądowali w końcówce $\square$. Przy tym rozkładzie i dobrym zagranie E (

□

W) tego już nie udało się jednak wygrać.

Rozdanie 5 - W skocznej licytacji E ocenił, że NS może iść 5 $\heartsuit$ i poszedł w obronę 6 $\heartsuit$. NS mieli rzeczywiście układową kartę, ale niewielkie siły i brak 3ch asów, więc blok nie był całkiem trafiony. E nie ma raczej przesłanek do tego, aby licytować wyżej - swoje już powiedział przez 2BA. Kontra S powinna pokazywać 1 lewą defensywną i tak też było, co ułatwiło N podjęcie decyzji.

[Na drugim stole](#) - NS nie poczuli weny na 5 $\heartsuit$ i obłożyli spokojnie 5 $\heartsuit$ x-2

Rozdanie 6 - Gratka dla poszukujących obrotu. Jako N otrzymałem informację, że partner ma 5 $\heartsuit$ i 4 $\heartsuit$. $\heartsuit$ w sile 15-17 PC (rozszerzenie do Precision). Czy mogę "wrzucić" 5

□

? Oczywiście, że tak, tak jak oczywiste jest, że ten kontrakt może nie dać się zrealizować. Na pewno jednak przydałaby się informacja o krótkości $\heartsuit$. Taką informację dałaby mi odpowiedź 3 $\heartsuit$, ale byłaby ona dostępna po pytaniu 2

□

(

[sprawdź](#)

).

[Na drugim stole](#) - ten sam kontrakt, ale też mieliśmy okazję przekonać się, że nawet przy tak sprzyjających układach nie zawsze uda się wziąć choćby 11 lew.

Rozdanie 7 - Jak widać, nawet po partii licytujemy po kontrze blokiem.

[Na drugim stole](#) - taki sam blok, ale być może to właśnie rozbudziło zbyt duże nadzieje W. Sądzę, że 3 $\heartsuit$ w tych założeniach obiecywałoby i tak dość dużo.

Rozdanie 8 - S rzuca kolejne wyzwanie losowi (gramy 1BA w sile 12-14 PC). A los? Chyba znów lekko zakpił, bo....

[Na drugim stole](#) - WE pozwolono zagrać 2 $\heartsuit$ -1. Ja na miejscu N zalicytowałbym raczej 2 $\heartsuit$ (po 1BA), a na miejscu S chyba też - 3

□

. Ale przecież widzę wszystkie ręce...

Rozdanie 9 - Można by rzec "los minute". Wyszło zabawnie, gdyby nie wynik. Muszę jednak przyznać, że szansa była - 6 lew w i 6 lew w $\spadesuit$, a do tego $\spadesuit$ A, a nawet $\spadesuit$ K. Nie mam pretensji do partnera. Gdyby się udało, podzieliliby się przecież ze mną sukcesem.

Na drugim stole - naukowa licytacja wykazała brak zatrzymania w $\spadesuit$, co narzucało też wist. Właściwy więc kontrakt i obrona.

11 imp

Rozdanie 10 - Mamy do wyboru 3 $\spadesuit$ grane przez WE albo 3 $\spadesuit$ grane przez NS. Na impy w zasadzie bez różnicy.

Na drugim stole - NS zatrzymali się w 2BA, ale WE popisali się sprawną obroną -2.

Rozdanie 11 - WE bardzo czujnie zatrzymują się w 4 $\spadesuit$. Być może to wejście N uczuliło WE na jakość tego koloru.

Na drugim stole - licytacja "na siłę", bez użycia *cue-bidów* (ale też bez pomocy partnera) nie naprowadziła S na właściwy wist. 6 $\spadesuit$

=.

Ten przypadek potwierdza filozofię przyjętą przez S w rozdaniu 9 - nie zawsze wymiana informacji służy tylko silniejszej stronie.

11 imp

Rozdanie 12 - Chyba nic specjalnego. Nasuwa mi się jednak pytanie: co Waszym zdaniem powinno oznaczać 1BA z ręki N?

Na drugim stole - nieporozumienie NS. Sądzę, że najpierw S mógł darować sobie kontrę. A czy N mógł zakładać, że partner ma 4 $\spadesuit$? Chyba tak.

Rozdanie 13 - Tym razem testujemy otwarcie 1 $\spadesuit$ z górnego przedziału siły, przejętego z klasycznego 1BA. Testujemy też nowy wariant licytacji po tym otwarciu. Jedną z modyfikacji jest odpowiedź 1 $\spadesuit$ z bardzo słabym longerem.

To, mam nadzieję, wyjaśnia mój PAS na 2 $\spadesuit$.

Czego oczekiwałbym od partnera z jego kartą? 3BA - pokazuje 5 $\spadesuit$ w sile 10+PC, ale w granicach, które nie upoważniają do szukania 12. lew. Więcej można znaleźć

[tutaj..](#)

Los miał jednak szansę i w tym przypadku okazać się łaskawszy.

[Na drugim stole](#) - tradycyjne ujęcie tematu doprowadziło do 4 $\Rightarrow$. Wist nie należał do najszcześniejszych, ale W też popełnił błąd dokładając $\Rightarrow$ K.
10 imp

Rozdanie 14 - WE w bezpiecznych 3 $\Rightarrow$, choć po prezencie na $\Rightarrow$ D i udanym impasie $\Rightarrow$ K, rozgrywający z pewnością żałował, że nie zagrał końcówki.

[Na drugim stole](#) - WE zagrali 1BA+3. N miał szansę wziąć 6 lew z góry, ale musiałby wistować w natchniony sposób $\Rightarrow$ A.

Rozdanie 15 - Banalna kocówka w BA.

[Na drugim stole](#) - to samo.

Rozdanie 16 - Dość oczywista częściówka.

[Na drugim stole](#) - j.w.

{jcomments on}